

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

100

Monitoring 30. 10. – 6. 11. 2017

Chtěli zasypat rameno řeky a připojit Sokolský ostrov k městu. Budějovičtí patrioti to nedopustili	4
5.11.2017 ČRo - cb.cz ~ str. 00 ~ publicistika <i>Andrea Zahradníková, Zdeněk Zajíček</i>	
Gestapu se nikdy nepřiznala. Za mřížemi prožila lásku a její milostné hovory poslouchala celá věznice.....	5
5.11.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
PAMĚŤ REGIONU	7
4.11.2017 Valašský deník ~ str. 03 ~ Valašsko	
Rodina mu učení rozmlouvala.....	7
4.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova — <i>Radka Hrdinová</i>	
Nadace pátrá po Stomech svobody vysazených v roce 1918 a 1919	8
4.11.2017 ekolist.cz ~ str. 00 ~	
Legiovlak v Jindřichově Hradci.....	9
4.11.2017 ČT 24 ~ str. 04 ~ 11:32 Týden v regionech	
Paměťová stopa: láska po telefonu.....	10
4.11.2017 ČT 1 ~ str. 03 ~ 12:00 Týden v regionech - JM	
Hrotovičtí sokoli dostanou šatny a také novou tribunu	12
3.11.2017 Horácké noviny ~ str. 02 ~ Aktuality	
Jak je ti, Rakousko? Ouzko, ouzko... ..	13
3.11.2017 Lidové noviny ~ str. 17 ~ Seriál LN	
Červenobílá síla	14
3.11.2017 Lidové noviny ~ str. 10 ~ Názory <i>JOSEF KÁNINSKÝ</i>	
Huntířovští sokolové připravili tradiční posvícenské posezení	16
2.11.2017 Jablonecký deník ~ str. 02 ~ Jablonecko - Z regionu	
Výročí Sokola Bratronice oslaví sportem i tancem.....	16
2.11.2017 Kladenský deník ~ str. 03 ~ Kladensko - Kulturní tipy	
Domažlické gymnastky bodovaly v Kolíně	17
2.11.2017 Domažlický deník ~ str. 13 ~ Domažlicko / Sport	

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*1000
1918
2018

Malé velké osudy	17
2.11.2017 Reflex ~ str. 53 ~ Labyrint kultury <i>KATEŘINA KADLECOVÁ</i>	
Lidé v Čechovicích politiky kritizovali i chválili	18
2.11.2017 Prostějovský deník ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>MICHAL SOBECKÝ</i>	
Když ani vaši nejbližší nevědí, že jste válečný hrdina. Z videa na podporu českých veteránů mrazí	19
2.11.2017 reflex.cz ~ str. 00 ~ Video	
NSZ zamítlo stížnost ČUS a Jansty proti stíhání kvůli dotacím	20
1.11.2017 ceska-justice.cz ~ str. 00 ~ Justice	
NSZ zamítlo stížnost ČUS a Jansty proti stíhání kvůli dotacím	21
1.11.2017 isport.cz ~ str. 00 ~ Sport	
Po vodě poslali vzpomínku na své padlé bratry	22
1.11.2017 Prostějovský deník ~ str. 02 ~ Prostějovsko	
Sokolovně vrátí lesk, už teď je celá zateplená	22
1.11.2017 Prachatický deník ~ str. 03 ~ Prachaticko - Jižní Čechy	
Popraviště elit odboje v Ruzyni se změnilo na pietní místo	23
31.10.2017 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domácí <i>ČTK</i>	
Každý správný sokol začíná den rozcvíčkou. Drží se toho i František Kalina z Přibyslavi	24
31.10.2017 ČRo - vysocina.cz ~ str. 00 ~ toulky <i>Irena Šarounová</i>	
VÍTĚZ TÝDNE	24
31.10.2017 Týdeník Chrudimsko ~ str. 32 ~ Sport Chrudimska	
Místo, kde umírali za války hrdinové, má nový památník. Ruzyňská jízdárna se otevře veřejnosti	25
31.10.2017 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domácí <i>Jan Gazdík</i>	
Marefské hřiště je hotové. Za stavbu zaplatilo vedení Bučovic půl milionu korun	26
31.10.2017 slavkovsko.cz ~ str. 00 ~ Aktuálně <i>Alena Grycová, Vyškovský deník</i>	
Kdo chtěl obvinit ČUS a jejího předsedu Janstu aneb druhý pokus o ovládnutí majetku ČUS . 27	
31.10.2017 sportovnílisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Miroslav Jansta</i>	

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

V Hodolanech pouštěli svítící lodičky po Bystřičce	30
31.10.2017 olomoucky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Olomoucko <i>Jonáš Jelen</i>	
Zpátky do práce	30
31.10.2017 Týdeník Opavský a Hlučínský Region ~ str. 21 ~ Historie	
Vodňanský rodák byl u návrhů krojů pro Sokoly.....	31
30.10.2017 strakonicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Strakonicko <i>Alena Šrámková</i>	

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

Plné znění zpráv

Chtěli zasypat rameno řeky a připojit Sokolský ostrov k městu. Budějovičtí patrioti to nedopustili

5.11.2017 ČRo - cb.cz str. 00 publicistika

Andrea Zahradníková, Zdeněk Zajíček

Máte někdy při poslechu zpráv pocit, že dnes se každou chvíli protestuje proti nějakému projektu? A myslíte, že dříve to tak nebývalo? Omyl. V Českých Budějovicích se bojovalo třeba už před sto lety proti změnám Sokolského ostrova.

Jak ukazují staré mapy a plány, které se dochovaly ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích, Sokolský ostrov se během staletí měnil. „Můžeme říct, že se zvětšoval a zmenšoval. Většinou to bylo dílo přírody, měnil se, jak si ho upravovala řeka. Dokonce není jisté, jestli ve 13. století, kdy bylo město zakládáno, už byl ostrovem,“ říká ředitel archivu Daniel Kovář. Ostrov od středověku patřil dominikánům. Ti ho využívali jako hospodářskou louku a měli zde seník. V 16. a 17. století tu byla střelnice budějovických ostrostřelců a za třicetileté války na ostrově vyrostly dva velké pevnostní prvky, takzvané raveliny, které chránily město před útokem od řeky. Když se po zrušení dominikánského kláštera dražil majetek, ostrov koupila rodina Schnarcherova. „Tím se ostrov přejmenoval z Dominikánského na Schnarcherův a rodina si tam opět postavila velký seník. To byla jediná trvalá stavba do konce 19. století. Teprve pak ostrov kupuje **Sokol** a vznikají tam sportoviště, která známe dodnes,“ dodává Daniel Kovář.

Báli se spekulací s pozemky a prorážení ulic v hradbách

Krátce před první světovou válkou se zrodil nápad na zasypání toho, co dnes nazýváme slepým ramenem. „To byl původně hlavní tok Vltavy a od počátku 20. století vzniklo několik projektů na regulaci řeky. Naplánovalo se přeložení hlavního koryta na druhou, západní, stranu ostrova,“ připomíná ředitel archivu. Jednou z možností bylo původní koryto v těsné blízkosti města zasypat. Tím by ostrov vlastně přestal být ostrovem a spojil by se přímo s městem, hradbami a klášterem. Velmi vážně se o tom uvažovalo v letech 1914 a 1915. Proti však byli budějovičtí patrioti. „Báli se, že pak ostrov bude zastavěn, že se stane předmětem spekulací se stavebními parcelami a že na něm vznikne několik ulic,“ vysvětluje Daniel Kovář. To by mělo další důsledek. „Obyvatelé toho zastavěného ostrova by tlačili na to, aby měli přímé komunikační spojení s náměstím, takže by se postupně prorážely ulice v hradbách. Těžko by odolala například Solná brána, další ulice směrem na ostrov by asi vznikla u kláštera. To bylo nebezpečí, kterého se patrioti báli,“ dodává Daniel Kovář.

Obyvatelé Budějovic se v tomto případě semkli proti úřadům a dosáhli toho, že ostrov zůstal ostrovem. „Vysušení říčního koryta a propojení ostrova s pevninou je zajímavé

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

i z dobového kontextu. Evropa krvácela v zákopech první světové války a tady se celkem poeticky bojovalo o kus staré řeky," uzavírá ředitel archivu.

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1766776

Gestapu se nikdy nepřiznala. Za mřížemi prožila lásku a její milostné hovory poslouchala celá věznice

5.11.2017 irozhlas.cz str. 00

„Geheime Staatspolizei. Jste zatčena, půjdete s námi.“ Tak jako tisíce dalších, i sotva devatenáctiletá Zdena Zajonocová z Ostravy slyšela onu děsivou strohou větu. Psal se 4. prosinec 1940, byla ještě tma a ona byla v bytě svých rodičů. V tu chvíli netušila, co ji čeká: vyšetřování a věznění se šťastným koncem. A neuvěřitelná životní láska mezi mřížemi.

Už během prvních minut po příchodu nacistické tajné policie se chovala tak, jak pro ni bylo typické v celém jejím dalším životě: nezpanikařila a gestapáky - už tak překvapené, že zatýkají holku vypadající na nějakých šestnáct let - šokovala prosbou, ať ji ještě nechají nasnídat.

Příchod mužů v kožených kabátech a tralaláčcích na hlavě očekávala víceméně od chvíle, kdy byl zatčen její bratr. Tu snídani jí povolili, na dlouho dobu to ale byla jediná věc, v níž si mohla prosadit svou.

Během několikaměsíčního vyšetřování nepřiznala nic. Ani protinacistické nápisy a letáky, ani další odbojovou činnost v ilegální skupině mládeže, ačkoliv jí za skutky - kvalifikované jako velezrada - hrozil trest smrti a komisař jí sliboval, že když řekne pravdu, může hned odejít domů.

Zdena ale dobře věděla, že jde jen o lest. Vůči smečce, která proti ní stála, měla alespoň jednu výhodu: zalhala, že vůbec nerozumí německy, a tak si během výslechů mohla déle promýšlet odpovědi a občas pochytit i informaci, která nebyla určená jejím uším.

Jako v románu

Ostravská věznice byla na svou dobu velmi moderní. Na každé cele byl splachovací záchod - samozřejmě bez řetízku. Odpadové potrubí vězni i přes přísný zákaz používali ke komunikaci mezi celami. A právě ze záchodové mísy se jednoho večera ozval signál, že někdo chce hovořit.

Klekla si na dlaždičky a řekla: „Jmenuji se Zdena Sawová, je mi necelých dvacet let.“

Na dotaz, jak vypadá, dodala: „Jsem malá štíhlá, mám husté blond vlasy, od šesti do osmnácti let jsem cvičila v **Sokole**, jsem turistka a s rodiči jsem chodila po Beskydech.“

Také protějšek se představil a popsal. Byl to skautský vedoucí Vladimír Skotnica, o deset let starší, vysoký a s bílými vlasy.

Popis přišel k dobru za několik týdnů, kdy se oba mladí lidé při transportu do Breslau (polské Vratislavi) poprvé a naposledy v životě na několik chvil uviděli na vězeňské chodbě a nenápadným gestem si naznačili, že toho druhého poznávají.

Do té doby si ale přes potrubí stačili vyměnit nespočet vřelých slov. „Moc jsme se do sebe zamilovali a mluvili spolu velmi často. Oslovovali jsme se francouzsky 'mon chéri'a'ma chéri' a vyprávěli si o všem možném. Bylo mi necelých dvacet let a přečetla jsem spoustu knížek od červené knihovny po evropskou literaturu, tak jsem to prožívala všechno jako v románu.“

A nejen oni dva. Už v té době tušili, že jejich rozhovory poslouchají i vězni v sousedních celách. Jak se pak Zdena dozvěděla od svého pozdějšího manžela, všechny posilovalo, že si nestěžovali, ale naopak povídali o samých krásných věcech.

Na konci cesty do Breslau zažila paní Zdena krátký okamžik, který ji posiluje dodnes: „Když nás hnali z dobytčáků, nádražím znělo z ampliónů 'Pozor, vězni'. Když jsme to slyšeli a viděli, jak se z oken vedle stojícího rychlíku na nás dívají Němci, všichni jsme se bez jakékoliv domluvy či povelu vzpřímili a vyrovnali, vykročili levou nohou a vypochovali sokolským krokem. A Němci jen mlčky sledovali, jak se najednou ta hromada těl, unavených a utrápených, jakoby zázrakem opět proměnila v hrdé a odhodlané lidi.“

V rukavicích a kulichu mlčky v létě v tramvaji

Ani v Breslau se Zdena Zajoncová k ničemu nepřiznala, po čase proto putovala do věznice v Brně a 1. srpna 1941 byla propuštěna na svobodu.

Nečekaný převoz na vyšetřovnu gestapa v Kounicových kolejích sice mohl věstit to nejhorší, jeden z gestapáků ji ale perfektní češtinou nabádal: „Jsi volná, tak už nedělej žádné hlouposti a běž pracovat“.

První chvíle venku ale provázely smíšené pocity. „Šla jsem od Kounicových kolejí uprostřed léta ve vlněné čepici, zimním kabátě s kožešinou, v teplých vlněných punčochách a zimních botách - zkrátka v tom, v čem mě v prosinci odvedli. Byla jsem úplně bílá, protože osm měsíců jsem nebyla venku. A lidé mě viděli a odtahovali se ode mě, jako bych byla malomocná. Přitom museli vědět, odkud jdu.“

Krátce po návratu do Ostravy začala pátrat po Vladimíru Skotnicovi. Navštívila jeho rodinu a poté, co prolomila jejich nedůvěru, jí prozradili, že podle tajného vzkazu, který dostali, je Vladimír živ a s dalšími vězni pracuje na budování Atlantského valu.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

V březnu 1943 si ale Zdena přečetla v novinách zprávu o jeho popravě. Zbýl jí jen malý moták začínající slovy „Moje milovaná Zdeničko“ a dodnes živé sladkobolné vzpomínky na první opravdovou lásku.

URL| https://www.irozhlas.cz/veda-technologie/historie/gestapu-se-nikdy-nepriznala-za-mrizemi-prozila-lasku-a-jeji-milostne-hovory_1711051650_rez

---

PAMĚŤ REGIONU

4.11.2017 Valašský deník str. 03 Valaško

František DEMEL – společenský pracovník 24. 3. 1855 Valašské Meziříčí 4. 11. 1894 Valašské Meziříčí

Byl soustružníkem a dýmkařem, pracoval v Řemeslnické besedě. Jako náčelník a vladyka valašskomeziříčského **Sokola** byl propagátorem Tyršových myšlenek. Účastnil se prvního sokolského sletu. Napsal stať Bratři **sokolové!** (Radhošť, 1932). Patřil k zakladatelům sokolského divadla ve Valašském Meziříčí.

Region| Střední Morava

Rodina mu učení rozmlouvala

4.11.2017 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova

— Radka Hrdinová

Táta z něj učitele mít nechtěl. „Chtěl, abych měl pořádné zaměstnání,“ říká Bohuslav Hora, učitel češtiny a dějepisu na Základní škole v Plané nad Lužnicí. Maturoval proto na střední zemědělské škole v Chebu, zároveň se usilovně připravoval na přijímačky na pedagogickou fakultu v Plzni. Vzali ho na první pokus. Letos byl třetí v českém kole mezinárodní soutěže o nejlepšího učitele Global Teacher Prize.

Vykat, nebo tykat?

Když o postoji svého otce k učitelství přemýšlí s odstupem, napadá ho, že možná hrály roli i obavy z komunistického režimu. „On si pamatoval, jak se trhaly z čítanek obrázky Masaryka a Beneše. Říkal, že první šli vždycky pro **sokoly**, politiky a pro učitele,“ vzpomíná. Ani on si nedovede představit, že by učil za podmínek, které měli jeho předchůdci. Svoboda, kterou má před tabulí, je pro něj důležitá. Být učitelem pro Horu znamená navazovat vztahy s žáky. Pamatuje si ještě, jak řešil, jestli si bude se svými prvními studenty na rokycanském gymnáziu vykat, nebo tykat. „Byl mezi námi tak malý věkový rozdíl. Nakonec jsem se rozhodl pro vykání,“ vzpomíná. Odchod

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

zvažoval jen jednou, když se narodilo první dítě. Místo dvou platů musel stačit jeden. „Tchánova rodina mi tenkrát říkala, že mám začít dělat něco pořádného,“ krčí rameny s tím, že i díky jejich pomoci to zvládl.

Za nevýhodu práce považuje zpětnou vazbu. Na tu čekáte dlouho, ale občas se to podaří. Setkal jsem se například na Facebooku s chlapcem, kterého jsem učil při suplované hodině na začátku kariéry, ještě si pamatuje mě i tu hodinu, byla o Karlu Martellovi,“ říká.

Nadace pátrá po Stromech svobody vysazených v roce 1918 a 1919

4.11.2017 ekolist.cz str. 00

Nadace Partnerství začala při příležitosti 100. výročí vzniku Československa, které připadá na příští rok, pátrat po takzvaných Stromech svobody. Lidé je vysadili především v letech 1918 a 1919 na počest republiky a jako připomínku svobody a demokracie. Podle historických zmínek by jich mohly být tisíce, sázely se téměř v každé obci. Nadace chce najít a zmapovat příběhy symbolických 1918 stromů, uvedla za nadaci v tiskové zprávě Adéla Mráčková.

Víme, reklamy jsou otravné. A respektujeme, že je máte vypnuté :-). Budeme rádi, když nás podpoříte jinak. Zapomněli jste heslo? Změňte si jej. Přihlásit se mohou jen ti, kteří se již zaregistrovali.

Obce obdržely výzvu, aby u příležitosti nově nabyté svobody slavnostně vysadily Lípy svobody, krátce po vzniku Československa. Ze záznamů v kronikách je podle nadace patrné, že se do výsadby zapojili starostové, žáci s učiteli, členové **Sokola** i jiných spolků a další obyvatelé. Stromy i místa výsadby byly většinou ozdobené praporky a vlajkami, při jejich sázení nechyběly kroje, zpěv hymny a ukládání pamětních listů ke kořenům. Stromy svobody se sázely i v pozdějších letech, například v letech 1928, 1945 či 1968, když si lidé opět chtěli připomenout a oslavit význam svobody a demokracie.

"Na většinu těchto významných stromů se bohužel v průběhu doby zapomnělo, někde je dokonce pokáceli. Je to obrovská škoda, protože se jedná o symboly, které mohou nám i budoucím generacím připomínat historii a kořeny naší země," uvedl moderátor Vladimír Kořen, který se stal jedním z patronů kampaně.

Objevené Stromy svobody a jejich příběhy je možné vložit na stránky www.stromysvobody.cz. Aby zcela nezmizely z mapy i myslí obyvatel, rozhodla se nadace motivovat majitele těchto stromů k jejich vyhlášení za památné. Zároveň jim chce prostřednictvím kampaně pomoci získat peníze na jejich odborné ošetření plánované na jaro příštího roku. Vyvrcholením celoroční kampaně bude hromadná celostátní výsadba lip, která je v plánu 27. října 2018.

URL| <http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/nadace-patra-po-po-stromech-svobody-vysazenych-v-roce-1918-a-1919>

Legiovlak v Jindřichově Hradci

4.11.2017 ČT 24 str. 04 11:32 Týden v regionech

Československá obec legionářská vytvořila věrnou repliku legionářského vlaku z období let 1918 až 1920, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku probíhaly válečné operace československých legií. Projekt se jmenuje Legiovlak, křižuje od května 2015 celou Českou republiku a především mladé generaci chce přiblížit život i zásluhy československých legionářů. Jednou ze zastávek Legiovlaku byl také Jindřichův Hradec.

Vít BERAN, pravnuke legionáře Stanislava Berana

Pěkné shledání po více jak 5 a čtvrt roku. Děti už velké. Ančí mě stále objímala. Věra se držela mamky, neznala mě. Asi 3 hodiny jsme pobýli pohromadě v bytě přednosta stanice a když přijel náš transportní vlak, doprovodila mne žena s dětmi až do našeho vozu. Přivezla mi bábovku s mákem.

Petra JAHODOVÁ, redaktorka

Tak na první setkání s rodinou po návratu z 1. světové války vzpomínal legionář a původně řídicí učitel jindřichohradecké chlapecké školy Stanislav Beran, pozdější předseda Československé obce legionářské, místostarosta města nebo starosta Tělocvičné jednoty **Sokol**. Dlouho se nezdržel. Legionáři totiž hned pokračovali do Prahy.

Petr POKOVBA, Československá obec legionářská

Byl to četař ruských legií, který strávil 2 roky svého života na v uvozovkách, řekněme, na palubě tohoto vlaku, kterým se přesunoval zpět do domova.

Petra JAHODOVÁ, redaktorka

Teď se v Legiovlaku sešli jeho potomci. Dodnes žijí v Jindřichově Hradci.

Petr POKOVBA, Československá obec legionářská

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Nyní se nacházíme na odstavné koleji jindřichohradeckého nádraží Českých drah v jednom z vagónů Legiovlaku, což je věrná kopie vlaků, které jezdily v letech 1918 až 1920 po Transsibiřské magistrále a kterými se přesunovali naši legionáři.

Petra JAHODOVÁ, redaktorka

Historicky významné okamžiky v životě Stanislava Berana nekončily návratem do svobodné vlasti, po první přišla i 2. světová válka a on jako příznivec Masaryka a Beneše byl 1. září 39 zatčen gestapem. Téměř 6 let pak strávil v koncentračním táboře Buchenwald.

Stanislav BERAN, pravnuk legionáře Stanislava Berana

Jinak na něj vzpomínám jako na příjemného poctivě a až někdy pedantického dědečka, protože vzhledem k tomu, co prožil v životě, to asi bylo pochopitelné.

Petra JAHODOVÁ, redaktorka

Legiovlak putuje nadále Českou republikou a připomíná osobnosti z řad legionářů i v jiných městech. Teď je v Táboře. Kam jeho cesta pokračuje potom, najdete na webových stránkách Československé obce legionářské.

Z Jindřichova Hradce Petra Jahodová.

Paměťová stopa: láska po telefonu

4.11.2017 ČT 1 str. 03 12:00 Týden v regionech - JM

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

Když byl velký proces s gestapáky, kteří nestačili uprchnout, tak ti řekli mi, že zdaleka, zdaleka by neměli tolik Čechů zavřených, kdyby se Češi navzájem neudávali. Já jsem byla taky tak udaná Čechem, aniž mě znal, František Dračka.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

Znáte příběhy dříve narozených kolemjdoucích, vašich sousedů? Jejich paměť je kniha, ze které bychom měli číst. Každý druhý týden pro vás zalistujeme v jedné z nich. Dnešní díl seriálu Paměťová stopa začíná v roce 1940. Zdeně Zajoncové bylo tenkrát 19 let. S podobně smýšlejícími lidmi bojovali proti německé okupaci tím, že roznášeli letáky a psali na zdi nápisy, jako: Ať žije Československo, nebo: Pryč s Hitlerem. Vedoucí této odbojové skupiny ve vězení nadržel jazyk za zuby a svému spoluvězni prozradil její jméno, ten ho pak u výsledku sdělil gestapu a Zdena byla obviněna z velezrady.

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

-----

4. prosince 1940 si pro mě přišli do bytu mých rodičů gestapáci 2 v takových těch kožených kabátech po paty, v těch kloboucích, kterým jsme říkali tralaláčky a ten najednou se divili, jak viděli takovou malou holku. Všichni gestapáci mluvili jako rodilí Češi. Všichni. To bylo jedno, jestli byli z Ostravy nebo z Brna.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

Zdena pochází z Ostravy, v tamním vězení také strávila první část devítiměsíčního trestu, následovaly 3 měsíce v polské Wroclawi a posledních pár měsíců strávila na brněnském Cejlu, jen 2 bloky od místa, kde teď žije.

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

Musím se moc ovládat. Bylo mi 20, v jedněch oknech stáli muži, v jedněch oknech ženy, mávali jsme na sebe. Mně svítí slunko do očí, je to moc silný. Ta žena, která už tam byla přede mnou, mně dala základní poučení o všem, a to nejdůležitější bylo, že když si před tu záchodovou mísu kleknu a vyšťouchám z ní štětkou vodu, nakloním se a budu do té záchodové mísy mluvit, tak to bude slyšet z přízemí až do třetího patra věznice.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

Na druhé straně záchodového telefonu se ozval o 10 let starší vedoucí skautské organizace Vladimír Skotnica. Hovořili spolu o Beskydech, **Sokole**, skautingu, literatuře i filmu.

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

To bylo něco romantického. Já jako děvče jsem četla od červené knihovny po evropskou literaturu, tak jsem to všechno prožívala tak jako v těch románech, tu lásku, to, že hovořím s člověkem, kterého neznám. Bylo cítit i to napětí, když jsme si povídali přes ty záchodový roury, jak všude je ticho, jak zřejmě všichni poslouchají, co my dva si povídáme. Potvrdil to později můj muž, který to všechno, a my jsme se tenkrát neznali, ale zažil to, to říkal, jak to na ně jako všechny úžasně působilo, protože jsme nenaříkali, nestěžovali jsme si.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

S Vladimírem Skotnicou se Zdena viděla jen dvakrát. Naposledy při transportu do jiné věznice, pouze na sebe nenápadně kývli hlavou.

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

Pak jsem se dozvěděla z novin, že v dubnu 1943 byl v Berlíně popraven Vladimír Skotnica, tak jsem se dozvěděla o jeho smrti.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

Ve stejném vězení byl vězněn i Jiří Zajonc, budoucí muž Zdeny. Vzali se po válce. V nedožitých 40 letech zemřel na infarkt. Zdena propustili z vězení na Cejlu v srpnu 1941, protože ji ale zavřeli v prosinci a věznice byly chladné, vracela se v zimním oblečení, v parném létě, bledá a pohublá.

Zdena ZAJONCOVÁ, oběť gestapa

Já jsem šla ve vlněné čepici s teplými vlněnými punčochami, se zimními botami a s kufrem, v tramvaji na stalo hrobové ticho. Oni věděli, odkud jdu a lidi se ode mě odtahovali, jako bych byla malomocná. To jim Brňákům nikdy nezapomenu.

Zdeněk SKOKAN, redaktor

Od padesátých let byla Zdena zástupkyní šéfredaktorky časopisu Vlasta. Poté, co v roce 1968 projevila nesouhlas se vstupem sovětských vojsk do Československa, o práci přišla. Znovu se nebála.

Hrotovičtí sokoli dostanou šatny a také novou tribunu

3.11.2017 Horácké noviny str. 02 Aktuality

(aa)

HROTOVICE - V Hrotovicích už se hnuly ledy v záležitosti výměny majetku mezi tamním **Sokolem** a městem Hrotovice. Radnice totiž dlouhodobě usiluje o zchátralý areál ve středu města.

Zastupitelstvo nyní schválilo řešení, při kterém **Sokol** daruje tento majetek městu a město naopak daruje **Sokolu** budovu šaten a tribunu, která je součástí nového sportovního areálu pod Hrotovicemi. „Schvalovací proces je dlouhý, takže se na zastupitelstvu zatím schválil jen návrh darovacích smluv, ke kterým se pak ještě bude vyjadřovat sokolská župa,“ informovala tajemnice městského úřadu Dana Růžičková.

„Chceme, aby v centru obce vznikl sportovně-kulturní areál. V prostoru bývalého hřiště by vzniklo nové víceúčelové hřiště pro školu a veřejnost,“ vysvětlila starostka Hrotovic Hana Škodová. Otázka je, co se stávající budovou. „Tam bude muset dojít k nějakým statickým posudkům, zda je vhodnější ji rekonstruovat, nebo raději zbourat a postavit novou, aby vznikl nějaký kulturní dům se zázemím pro venkovní společenské akce. Předběžnou studii už máme, vychází z potřeb obyvatel našeho města, kdy veřejnosti a škole chybí nějaké víceúčelové hřiště. Bohužel, současný kulturní stánek už nevyhovuje dnešním podmínkám,“ vysvětlila starostka Škodová.

Na stole je i smlouva o další spolupráci, podle které bude město pod dobu deseti let finančně podporovat **Sokol** v Hrotovicích. Pravidelný roční příjem, poskytovaný radnicí, by měl zajistit, aby byla prováděna údržba sportovcům darovaného majetku a šatny **sokolům** nechátraly. „Současný majetek **Sokola** je ve vlastnictví TJ Hrotovice, bohužel, nakládání s tímto majetkem podle stanov Česko obce sokolské je takové, že s ním musí souhlasit jak župa v Jihlavě, tak **Česká obec sokolská**,“ doplnila Škodová.

Jak je ti, Rakousko? Ouzko, ouzko...

3.11.2017 Lidové noviny str. 17 Seriál LN

Rakousko-Uhersko na tom bylo podobně jako carské Rusko – obr na hliněných nohou. Co v době míru ještě jakž takž drželo pohromadě, se během války rozklíčilo a rozpadlo. Dlouhých 68 let panující František Josef I., pro mnohé jediný svorník monarchie, měl nakonec o trochu víc „štěstí“ než jeho kolega car Mikuláš II.: konce své říše se nedožil a v říjnu 1916 jej nahradil devětatdvacetiletý Karel I.

Poddané Jeho Veličenstva ale tahle změna příliš nezasáhla. Války už měli plné zuby a bylo jedno, zda bojovali v zákopech nebo stáli nekonečné fronty na nuzné přídělky.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

V listopadu 1914 byly zavedeny maximální ceny obilí a brambor a od dubna 1915 přidělový systém na vše od mouky přes šaty až po uhlí.

Společnost se radikalizovala a lidová nespokojenost se podobně jako v Rusku přenesla rychle do ulic. Hladové bouře zhruba jedenácti tisíc dělníků a dělnic 25. a 26. dubna 1917 v Prostějově rozehnali střelbou vojáci, kteří zabili 23 lidí a 80 jich zranili. Proti vysokým cenám, dlouhým frontám a prázdným obchodům se ale protestovalo dál – v Českých Budějovicích, Brně, Nymburku, Náchodě, Hlinsku, Ostravě, Praze či Plzni.

Nevratně se rozevírala propast nejen mezi Čechy a Němci, ale i mezi Čechy a monarchií, jež byla od dob Palackého považována za nezpochybnitelný domov, nezbytný pro rozvoj českého národa. Válečná správa smazala desetiletí bojů za politické svobody a rovnoprávnost. Již v červenci 1914 byl uzavřen parlament, Říšská rada. Úřady omezovaly občanská práva, svobodu projevu i spolčování a vytlačovaly češtinu jako úřední jazyk. Škrtalo se v učebnicích i v repertoáru divadel, uzavíraly se knihovny, cenzura zastavovala tiskoviny a časopisy, například České slovo. V listopadu 1915 bylo rozpuštěno ústředí **České obce sokolské**. Ze strany rakouských úřadů padala první obvinění z velezrady. V září 1914 byl zatčen politik České strany národně sociální V. J. Klofáč, v roce 1915 starosta **Sokola** Josef Scheiner či významní čeští politici Karel Kramář a Alois Rašín, kteří byli následně odsouzeni k trestu smrti. Události v českých zemích šly ale jinou cestou než v Rusku.

Červenobílá síla

3.11.2017 Lidové noviny str. 10 Názory
JOSEF KÁNINSKÝ

Jubileum pražské Slavie je dobrou příležitostí připomenout si přirozenou integritu sportu

Bílá jako čistota čestného soupeření a červená jako srdce vkládané do sportovních výkonů. Vnímáme ještě dnes, stopěťadvacet let po založení cyklistického odboru Literárního a řečnického spolku Slavia, sport coby prostředek pozvedání ducha? Nebo je nám cílem sama fyzická činnost a vše podřídíme vítězství? Když 2. listopadu 1892 v Kulichově domě na Karlově náměstí v Praze Akademický cyklistický odbor Slavia (ACOS) formálně vznikl, už třicet let se českými zeměmi šířila sokolská myšlenka. Do té doby „sportovala“ především šlechta (lukostřelba, šerm, pálkové hry) nebo estrádní svalovci v úpolových a silových disciplínách. Lid v létě hrál kuželky a v zimě bruslil, o masovosti se ale nedá hovořit. Prvky rivalství a zápalu do hry však byly v societě přítomny vždy.

Stejně tak chtěli být lidé odedávna v kondici a měli zakořeněnou touhu být někde (v něčem) první a dřív. Někdy to byla nutnost, protože méně zdatní umírali a poražení bývali i porobeni. Nepromítnout tyto lidské atributy do sportu patrně nešlo.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Doba před 120 až 150 lety, kdy se sportovní činnost v českých zemích formovala jako svébytná součást moderní společnosti, měla v sobě dostatek idealismu. Tolik, aby do kultu těla krácejícího k vítězstvím vtělila principy čestného jednání, a to v životě soukromém i veřejném, jak říkají stanovy **Sokola**, a zároveň odhodlání. To nalezneme v rodokmenu Slavie, jež byla coby řečnický spolek v roce 1894 monarchií zrušena, avšak již necelý rok nato jako sportovní klub opět zaregistrována, aby se zakládající členové drze přihlásili k tradici ACOS.

Jako rytíři

Naše současnost, oplývající materiálními, politickými i lidskoprávními výdobytky, o nichž si průkopníci sportu mohli nechat zdát, by měla být dostatečně duchapřítomná a zralá, aby směřovala k harmonii cti, vevy, výkonu a touhy být nejlepší. Navzdory statistice o tloušťce a navzdory rozleptávání profisportu komercí sílí potřeba rovnováhy fyzická a duchovní.

Červenobílá výročí, jež díky včerejším slavnostním aktům před zápasem fotbalové Evropské ligy mezi Slavií a Villarrealem nezapadlo, je dobrou příležitostí si připomenout přirozenou integritu sportu.

Propagátoři tělovýchovy v dobré víře posunuli význam jednoho z luvenalisových veršů. „Ve zdravém těle zdravý duch“ je jurodivá myšlenka, není to ovšem totéž jako „optandum est ut sit mens sana in corpore sano“. Antický básník nehoruje za cvičení oblažující mysl. Vyzývá, aby lidé vyměnili přízemní touhy vedoucí k vyprahlosti za ty, jež je skutečně dělají šťastnými.

„Máme si přát, aby ve zdravém těle byl zdravý duch,“ říká verš. Plně to odpovídá tomu, jak se ve druhém století našeho letopočtu, tedy za luvenalisova života, rozvíjela indická jóga. Pataňdžálievská tradice uznala ásanu, tělocvičný úkon, pozici, jako cestu k volnému průchodu energie za konečným cílem – osvobozením vnitřního já. Ze středověkého kavalířského kodexu katalánského myslitele Ramona Llulla pro rytíře čerpá princip fair play. Vedle ustanovení jako odmítnutí neoprávněné výhody zahrnuje zmíněné postuláty – cti pravidla i soupeře, buď příkladem nasazením, udržuj se ve zdraví, snaž se vyhrát, avšak nikoli za každou cenu.

Zranitelný ideál

Moderní doba navenek vysokou integritu nevykazuje. Stačí si připomenout, jak byl komunisty perzekvován **Sokol**, jak Slavia v 50. letech minulého století po úderech nové moci taktak přežila klinickou smrt. Vpád komerce zatlačil do defenzivy samotné principy spravedlivého zápolení. Sport tím dává možnost porozumět světu. Jeden z otců tělovýchovy v českých zemích Josef Rössler používal pseudonym Ořovský, aby před učiteli i rodinou skryl, že se věnuje fotbalu, považovanému za surovost. Počátky národovecky laděného **Sokola** jsou spjaty s vymezováním se vůči německým „turnerům“, jejichž cvičení Čechy o pár let předstihlo, i vůči vládnoucí Vídni. O potížích spojených se vznikem Slavie byla řeč.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Lépe porozumíme i ohromné rivalitě Slavie a Sparty, když si přečteme, jak se na přelomu 19. a 20. století jejich funkcionáři v médiích hádali, kdo a jak má právo toho druhého vyzvat k utkání. Sparťané ostatně tvrdí, že hráli fotbal dřív, neboť jejich přímý předchůdce AC Královské Vinohrady vznikl v roce 1893, kdy slávisté „pouze“ jezdili na bicyklech. Ahistorie vítězné sparťanské branky v prvním derby 29. března 1896 na Císařské louce je dostatečně známa – rozhodčí Rössler-Ořovský, tehdy šestadvacetiletý spoluautor překladu fotbalových pravidel, po utkání gól odvolal... Sport se zkrátka utváří v protivenstvích a učí nejednoznačnosti života kolem nás. Je pošetilé hledat v něm absolutní spravedlnost, protože jako činnost v zásadě idealistická bude neustále zranitelný. Někdy ale stačí připomenout si symboliku bílé a červené barvy k poznání jeho velké síly.

O autorovi| JOSEF KÁNINSKÝ, novinář

Huntířovští sokolové připravili tradiční posvícenské posezení

2.11.2017 Jablonecký deník str. 02 Jablonecko - Z regionu
(jsd)

Huntířov – Huntířovští **sokolové** zvou již tuto sobotu na tradiční posvícenské posezení s vepřovými hody. Ale nejen jídlem živ je člověk, a tak toho na příchozí čeká v huntířovské sokolovně mnohem více. Start posezení je naplánován na 13. hodinu, v 15 hodin zdejší loutkoherci předvedou pohádku Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert. Od 17 hodin pak k tanci i poslechu zahraje skupina Rumová Aféra. Vstupné zdarma.

Region| Severní Čechy

Výročí Sokola Bratronice oslaví sportem i tancem

2.11.2017 Kladenský deník str. 03 Kladensko - Kulturní tipy
(hus)

Bratronice – Tělovýchovná jednota **Sokol** Bratronice pořádá v sobotu 11. listopadu oslavy 120. výročí založení bratronického **sokola**. Program oslav začíná v 10 hodin ranní jógou, v 10.30 hodin následuje spontánní tanec, v 11 hodin a v 11.30 hodin následuje funkční trénink, v poledne jsou balanční podložky. V 15 hodin je vyhrazen prostor pro cvičení dětí, v 16 hodin následuje silově funkční trénink – Hatyho kruháček. V 18.30 hodin přivítá všechny sokolská kavárna, občerstvení, projekce, retro video party.

Region| Střední Čechy

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Domažlické gymnastky bodovaly v Kolíně

2.11.2017 Domažlický deník str. 13 Domažlicko / Sport
(dbr)

Kolín – Během uplynulého víkendu se v Kolíně pořádal přebor **České obce sokolské** – Čechy. Závodů se zúčastnily oddíly sportovní gymnastiky, které jsou členy České gymnastické federace a zároveň členy **České obce sokolské**. Přebor ČOS Čechy je kvalifikačním závodem pro přebor ČOS České republiky. V kategorii starších zákyň (ročník 2005 – 2007) excelovala Vanessa Kocková, která se umístila na druhém místě, krásné šesté místo obsadila Tereza Kočí. Oddílová kolegyně Markéta Dufková byla jedenáctá, Nelly Brožová jednadvacátá a Anna Bořánková obsadila třiadvacátou příčku.

V kategorii mladších zákyň I. (2008 – 2009) reprezentovala domažlickou gymnastiku Šarlota Bauerová, která se umístila na osmnáctém místě, a Tereza Schirová, která obsadila třiadvacáté místo. V kategorii mladších zákyň II. (2009 – 2010) velký úspěch zaznamenala Barbora Wiesnerová, za svůj výkon obdržela bronzovou medaili, na třináctém místě se umístila Viktorka Handlovská a na čtyřiadvacátém místě Nela Kúgelová.

Gymnastky Kocková, Kočí a Dufková se svým výkonem nominovali na republikové finále, to se bude konat v Praze. Držte našim gymnastkám palce!

Region| Západní Čechy

Malé velké osudy

2.11.2017 Reflex str. 53 Labyrint kultury
KATEŘINA KADLECOVÁ

Hrdinové mezi námi. Publicista MILOŠ DOLEŽAL je znal a věnoval jim knihu

LITERATURA Muklové, básníci, piloti, sedláci, skauti, **sokolové**, odbojáři, kněží, generálové – přátelé, životní učitelé a vzory. Rozhlasový redaktor, básník a publicista Miloš Doležal, jež známe především díky jeho neutuchající péči o odkaz faráře Josefa Toufara (o tomto mučedníkovi a o číhošťském zázraku napsal výjimečnou knihu Jako bychom dnes zemřít měli), jim věnoval téměř stovku vzpomínek, nekrologů, laudatií, rozhovorů.

Setkáme se s Karlem Krausem, Balthusem, Ivanem M. Jirousem i Marií Zahradníčkovou; část jubilantů a zesnulých oslavovaných a oslovovaných však na žádné Wikipedii nenajdeme, ani v učebnicích. Přesto nesmějí být zapomenuti.

Jde o lidi, jejichž osudem prosvištěly „velké dějiny“ a zanechaly po sobě drť a spoušť, ať už za jakékoli z totalit; o lidi, kteří „Kristem nakazili druhé“ a kteří přežili tolik hrůz, že jim nezbylo než smysl života hledat a najít „v životě samém“ (tak jako Jiřině

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

100

Petřekové z trýzněné rodiny, jež za války pomáhala parašutistům). Miloše Doležala pojila s „jeho“ lidmi kromě mnoha hodin společně stráveného, prodiskutovaného a prožitého času leckdy také víra, přátelství a krásný kraj, Vysočina. Sepsal trpký slovník svého druhu – na doprovodných fotografiích tváře bojovníků a v textech přesně tolik patosu a apelu, kolik čtenář potřebuje, aby ho příběhy skutečně silně zasáhly a aby nezapomněl, co se na našem území za nacismu a za komunismu dělo.

Lidé v Čechovicích politiky kritizovali i chválili

2.11.2017 Prostějovský deník str. 01 Titulní strana

MICHAL SOBECKÝ

Hlavními tématy byla doprava i nově rekonstruované školní hřiště

Prostějov – Zaplněný sál? Kdeže. Na letošní druhé setkání politiků s občany zavítaly do čechovické sokolovny zhruba jen tři desítky lidí. O témata však přesto nouze nebyla. Poté, co náměstek primátorky Zdeněk Fišer vyjmenoval investice města na západních předměstích, mezi něž patří i rekonstrukce sokolovny, se na primátorku a její kolegy snášely dotazy. Místy zvědavé, místy kritické.

Mezi prvními se ozvala Hana Naiclerová, která je zároveň opoziční zastupitelkou. Nešetřila kritikou na údajně drahé prodloužení plotu kolem školního hřiště, chybějící zázemí i částku, kterou osadní výbor v Čechovicích dostal. Společně s ním po rozhodnutí vedení města získaly i další dva výbory po jednom milionu korun na libovolnou investici. „V Domamyslicích, Krasicích a Čechovicích žije na sedm tisíc lidí a dostali jsme stejně peněz jako třeba Žešov,“ poukázala. Primátorka Alena Rašková však kritiku odmítla. „Je to pokus, protože se mluvilo o participačním rozpočtu, na kterém by se podíleli lidé. Každá část Prostějova je jinak zanedbaná a má jiné potřeby,“ uvedla.

Dále už mluvili většinou nepolitici, což narušil jen spor zastupitele Petra Kousala s Bedřichem Grulichem o osvětlení v Luční ulici. Další obyvatel Jaroslav Jakubec si naopak stěžoval na nedostatečně vyřešenou dopravu v okolí Kosířské ulice. „Lidé ze satelitního městečka u nemocnice jezdí touhle ulicí kvůli retardérům v těch okolních. Ale pěkně rychle,“ řekl a žádal o retardéry.

O pomoc poprosil také starosta čechovických hasičů Josef Chromec. „Při výjezdech lidem odčerpáváme vodu, sami ji ale máme v garáži,“ nebyl spokojený s odtokem dešťové vody. Zároveň připomněl, že hasiči přišli o část skladovacích prostor a při čekání na zastřešení nových jim zařízení ničí počasí. Primátorka tuto připomínku označila za „závažnou“ s tím, že ji město bude dále řešit.

Podobnou odpověď, tentokrát ovšem od městské policie, dostala také žena stěžující si na nepořádek při výjezdu ze stavby v Plumlovské ulici. „Kdybych ho udělala já, hned jsem v hledáčku policie. Tak kde je potom spravedlnost?“ ptala se do pléna.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

100

Ještě o něco méně spokojenější odcházel ze sokolovny muž, který se ptal na budoucnost točny v Domamyslicích.

Její rekonstrukce je už léta tématem, obyvatelé předměstí však dostávají rok co rok na otázku podobnou odpověď. „V rozpočtu na příští rok zatím není,“ připustil Zdeněk Fišer. Slíbil naopak novou zastávku. Jednou se politici dočkali i potlesku. A to za rekonstrukci sokolovny. „Děkuji mockrát, že nám dali možnost uvést budovu do tohoto stavu. Donedávna byl velmi špatný,“ ocenil práci města i kraje funkcionář **Sokola** František Kohoutek.

Region| Střední Morava

Když ani vaši nejbližší nevědí, že jste válečný hrdina. Z videa na podporu českých veteránů mrazí

2.11.2017 reflex.cz str. 00 Video

„Ty se bojíš bouřky, dědo?“ ptá se vnučka svého prarodiče, kterému dunění hromu připomene hrůzy druhé světové války. Emotivní video upozorňuje na veřejnou sbírku, kterou nezisková organizace Post Bellum pořádá při příležitosti Dne válečných veteránů, který připadá na 11. listopadu, tedy na datum konce 1. světové války. Podívejte se!

V roce 1943 je Karel Brhel, **sokol** a čerstvý maturant z Hranic na Moravě, nasazen na nucené práce do Rakouska. Později se dostává do vládního vojska, které ovšem spadá pod protektorát, měl by tedy hájit „zájmy Říše“. Když je se svou četou v roce 1944 odvelen do Itálie, spojí se s místním odbojem a brzy se přidávají k partyzánům. V září 1944 jeho skupinu obklíčí příslušníci SS a Karel Brhel spolu s dalšími prchá přes Alpy do Francie. Tam se schází asi tři sta Čechů, on je zařazen k dělostřeleckému pluku československé tankové brigády. Obsluhovat dělo se učí za chodu. V říjnu 1944 se dostává do Dunkerque, kde zůstává až do konce války a za své činy později dostává medaili za chrabrost.

Po válce ho příliš štěstí nečeká. V roce 1948 ho udají známí z řad agentů chodců a Karel Brhel je odsouzen na osm let do komunistického kriminálu. Sedí na Borech, pracuje na uranu v Jáchymově. Pátý rok po odsouzení dostává tuberkulózu a je propuštěn. Pracuje jako popelář, pak vystuduje průmyslovou školu. V roce 1991 je povýšen na podplukovníka ve výslužbě.

„Byl bych rád, kdyby se lidi vzpamatovali a mysleli také na to, že patří k nějakému celku, kterému se říká národ,“ říká Karel Brhel šedesát let po válce v rozhovoru pro Paměť národa. Nejen na jeho osud upozorňuje nový spot. Mezi námi žijí stále váleční hrdinové, na které se pomalu zapomíná. Uctít jejich památku můžete třeba zakoupením červeného máku, který je symbolem veteránů už od konce první světové

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

války. Červené květy v té době pokrývaly hroby padlých na západní frontě. Připnutím symbolického květu si lidé připomínají hrdinství vojáků a vzdávají jim úctu.

NSZ zamítlo stížnost ČUS a Jansty proti stíhání kvůli dotacím

1.11.2017 ceska-justice.cz str. 00 Justice

Nejvyšší státní zastupitelství (NSZ) zamítlo stížnost České unie sportu (ČUS) i jejího předsedy Miroslava Jansty a dalších lidí proti zahájení trestního stíhání v kauze ovlivňování dotací z ministerstva školství. Státní zástupce po přezkoumání podaných stížností dospěl k závěru, že napadené usnesení policejního orgánu bylo vydáno v souladu se zákonem, řekl dnes mluvčí NSZ Petr Malý. Policie v létě obvinila ČUS, Janstu a další tři lidi ze zneužití pravomoci a porušení povinností při správě cizího majetku.

Nejvyšší státní zastupitelství rozhodlo 23. října. „Zamítli jsme jako nedůvodnou stížnost čtyř obviněných fyzických osob a jedné obviněné právnické osoby. Stížnosti směřovaly proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání ve věci přerozdělování neinvestičních dotací pro podporu sportu v České republice poskytovaných v dotačním programu Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ČR,“ uvedl Malý.

Podle něj státní zástupce shledal, že napadené usnesení policejního orgánu o zahájení trestního řízení bylo v souladu se zákonem. „Za důvodnou přitom shledal podstatnou část argumentace policejního orgánu o tom, že dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují existenci podezření ze spáchání trestného činu obviněnými osobami, a to v souvislosti s účelovými zásahy do probíhající hodnotící fáze dotačního programu,“ dodal Malý.

Obvinění ČUS se týká ministerského dotačního programu III pro činnost sportovních organizací, který ČUS jediný čerpá. Podle policistů naváděl Jansta k trestné činnosti dnes již odvolanou náměstkyni ministerstva školství Simonu Kratochvílovou nebo bývalého ředitele ministerského odboru sportu Zdeňka Břízu, kteří pak údajně ovlivňovali, kolik peněz poputuje k jednotlivým sportovním organizacím.

Celkem mělo MŠMT letos rozdělit do sportu ze státního rozpočtu šest miliard korun, a to do deseti programů plus investičního. V programu III, z kterého dostávají finance i Český olympijský výbor, **Česká obec sokolská** nebo Autoklub České republiky, mělo být rozděleno 240 milionů.

Jansta figuroval od roku 2014 v Národní radě pro sport, poradním orgánu MŠMT. O rok později žádal o vyšší finance dopisem tehdejší ministryni a byl garantem programu III.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

URL| <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/nsz-zamitlo-stiznost-cus-jansty-stihani-kvuli-dotacim/>

NSZ zamítlo stížnost ČUS a Jansty proti stíhání kvůli dotacím

1.11.2017 isport.cz str. 00 Sport

Nejvyšší státní zastupitelství (NSZ) zamítlo stížnost České unie sportu (ČUS) i jejího předsedy Miroslava Jansty a dalších lidí proti zahájení trestního stíhání v kauze ovlivňování dotací z ministerstva školství. Státní zástupce po přezkoumání podaných stížností dospěl k závěru, že napadené usnesení policejního orgánu bylo vydáno v souladu se zákonem, řekl dnes ČTK mluvčí NSZ Petr Malý. Policie v létě obvinila ČUS, Janstu a další tři lidi ze zneužití pravomoci a porušení povinností při správě cizího majetku.

Nejvyšší státní zastupitelství rozhodlo 23. října. "Zamítli jsme jako nedůvodnou stížnost čtyř obviněných fyzických osob a jedné obviněné právnické osoby. Stížnosti směřovaly proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání ve věci přerozdělování neinvestičních dotací pro podporu sportu v České republice poskytovaných v dotačním programu Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ČR," uvedl Malý.

Podle něj státní zástupce shledal, že napadené usnesení policejního orgánu o zahájení trestního řízení bylo v souladu se zákonem. "Za důvodnou přitom shledal podstatnou část argumentace policejního orgánu o tom, že dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují existenci podezření ze spáchání trestného činu obviněnými osobami, a to v souvislosti s účelovými zásahy do probíhající hodnotící fáze dotačního programu," dodal Malý.

Obvinění ČUS se týká ministerského dotačního programu III pro činnost sportovních organizací, který ČUS jediný čerpá. Podle policistů naváděl Jansta k trestné činnosti dnes již odvolanou náměstkyni ministerstva školství Simonu Kratochvílovou nebo bývalého ředitele ministerského odboru sportu Zdeňka Břízu, kteří pak údajně ovlivňovali, kolik peněz poputuje k jednotlivým sportovním organizacím.

Celkem mělo MŠMT letos rozdělit do sportu ze státního rozpočtu šest miliard korun, a to do deseti programů plus investičního. V programu III, z kterého dostávají finance i Český olympijský výbor, **Česká obec sokolská** nebo Autoklub České republiky, mělo být rozděleno 240 milionů.

URL| <http://isport.blesk.cz/clanek/317515/nsz-zamitlo-stiznost-cus-a-jansty-proti-stihani-kvuli-dotacim>

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Po vodě poslali vzpomínku na své padlé bratry

1.11.2017 Prostějovský deník str. 02 Prostějovsko
(jon)

Olomouc – Lávka přes řeku Bystřici v olomouckých Hodolanech se včera večer na chvíli proměnila na místo pietního aktu. Členové místního **Sokola** se sešli na břehu, aby na hladinu vypustili lodičky se svíčkami zažehnutými na památku obětí druhé světové války, zejména dětí.

Jejich současní vrstevníci se do zapalování knotů pustili s nadšením. Dohlížela na ně dívka s praporem, na němž se vyjímalo heslo Paže tuž, vlasti služ. „Moje loďka je nejhezčí,“ trumfovaly se děti v hloučku. „Jsem rád, že si v tento významný den v tolika jednotách připomínáme oběti našich sokolských bratrů a sester, kteří za tuto zem položili život,“ ujal se slova starosta hodolanského **Sokola** Tomáš Labounek.

Když domluvil, přišel ten správný čas a za zvuku trubky vyplouvala jedna lodička za druhou. Chvilí bojovaly s proudem, a jakmile i ta poslední zmizela v dálce, sokoli se v rodinné atmosféře rozloučili a odebrali se domů.

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech.

Sokolovně vrátí lesk, už teď je celá zateplená

1.11.2017 Prachatický deník str. 03 Prachaticko - Jižní Čechy

Vlachovo Březí – Do projektu, jehož cílem je snížit energetickou náročnost sokolovny, se pustili Vlachovobřezští. V tuto chvíli už stojí téměř na jeho konci.

Akce za deset milionů korun by měla vyvrcholit během listopadu. „Když zástupci **Sokola** zvažovali, co s budovou dál, rozhodli jsme se, že ji koupíme,“ uvedl k tomu, jak se dostala do majetku města, Lubomír Dragoun, starosta města.

V tuto chvíli je nejen hotová nová fasáda, ale i zateplená střecha a stropy, zateplit nechalo město i podlahy. „Protože jsme chtěli ze sokolovny polyfunkční objekt, vzniklo tu zázemí, které je přístupné i samostatně zvenku,“ vysvětlil projektant Pavel Kouba.

Budovu čekají ještě vnitřní úpravy, ty už jsou ale mimo projekt, na který dostalo město částečnou dotaci. „S těmi bychom chtěli být hotoví v příštím roce,“ dodal.

Region| Jižní Čechy

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

Popraviště elit odboje v Ruzyni se změnilo na pietní místo

31.10.2017 tyden.cz str. 00 Domáci

Jízdárna pražských ruzyňských kasáren, kde byli za druhé světové války popraveni vedoucí představitelé domácího odboje, se přeměnila na pietní místo.

Jízdárna pražských ruzyňských kasáren, kde byli za druhé světové války popraveni vedoucí představitelé domácího odboje, se přeměnila na pietní místo. V posledních dnech byly dokončeny stavební úpravy a v úterý bude jedno z nejpamátnějších míst novodobé české historie předáno do užívání Vojenskému historickému ústavu (VHÚ). Zachována zůstala i po více než 70 letech stěna se stopami kulek popravčích čet. Příští rok pietní místo doplní expozice VHÚ. V pondělí to řekl Michal Burian, ředitel odboru muzeí VHÚ.

Přesné místo poprav se podařilo identifikovat v roce 2011 při natáčení dokumentu chystaného k výročí atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. "V těchto dnech byly dokončeny stavební úpravy, které přeměnily původní vojenské skladiště do podoby pietního prostoru odpovídajícího významu událostí, které se zde před sedmi desetiletími staly," poznamenal Burian.

V jízdárně strávilo své poslední okamžiky devět studentských funkcionářů popravených v souvislosti s událostmi 17. listopadu 1939. Podle Buriana bylo během prvního stanného práva po příchodu Heydricha do Čech v jízdárně zastřeleno či oběšeno 247 lidí. "Byli mezi nimi i vedoucí představitelé nejdůležitější odbojové organizace Obrana národa," podotkl. Mezi oběťmi byli i první zavraždění generálové Josef Bílý a Hugo Vojta, následovali i další generálové. "Mezi popravenými vysokými důstojníky byl rovněž podplukovník Ladislav Preininger či jeden z proslulých tří králů českého odboje plukovník Josef Balabán," dodal Burian. V jízdárně byl popraven také náčelník **České obce sokolské** Augustin Pechlát.

Burian řekl, že jízdárna patří mezi nejdůležitější a nejautentičtější pietní místa novodobé české historie. "Díky citlivému zásahu předního českého restaurátora, akademického malíře Jana Živného se podařilo uchovat v původní podobě stěny, v nichž jsou dodnes patrné stopy po kulkách německých popravčích čet," uvedl. Podobu pietního místa navrhli akademický malíř Pavel Holý z Vojenského historického ústavu a architekt Stanislav Marek. Na výrazné tváři památníku tvořeného jmény všech popravených se podílel rovněž pracovník Archivu hlavního města Prahy Vojtěch Šustek.

Jízdárna je součástí areálu ruzyňských kasáren spojovacího vojska české armády. Důstojné pietní místo se podle Buriana podařilo vytvořit díky úsilí armády a spojařů, proto jeho předání VHÚ bylo naplánováno na den, kdy si české spojovací vojsko připomene 100. výročí svého vzniku v rámci československých legií v Rusku.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/popraviste-elit-odboje-v-ruzyni-se-zmenilo-na-pietni-misto_452592.html

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Každý správný sokol začíná den rozcvičkou. Drží se toho i František Kalina z Přibyslavi

31.10.2017 ČRo - vysocina.cz str. 00 toulky

Irena Šarounová

František Kalina z Přibyslavi celý život sportoval a dnes učí cvičit malé děti v **Sokolu**. Říká, že základy gymnastiky by měl začít každý. Teprve pak se může rozhodnout, jakému sportu se bude věnovat. On sám není vyhraněný dodnes. Jezdí na kole, hraje volejbal a moc rád leze po horách.

„Já pocházím z Pohledu a oba rodiče byli **sokolové**. Chodili jsme cvičit v Pohledu, tam byl bratr Stříška, starší pán, potom jsem to tam po něm převzal,“ František Kalina vzpomíná na své cvičitelské začátky. Sportuje dodnes, a to se mu blíží pětasedmdesátka. „Ještě chodím volejbal hrát s podstatně mladšíma. Já to spíš plácám, vyskočím asi tak pět centimetrů,“ směje se. Ještě tak před dvěma lety chodil hrát i nohejbal. Zastavila ho ale změna pravidel. „Ubrali jeden dopad a to já už nestíhám a oni mi nadávají,“ dodává s úsměvem. Rozcvičku nevynechal ani v Indii nebo v Pákistánu. Každé ráno běhal v obývacím pokoji Františka Kaliny stojí rotoped. Prý na něj ale sedá jen v zimě, kdy nemůže jezdit na kole venku. Každé ráno ale cvičí. „Trošku se rozcvičím, udělám pár shybů, pár kliků,“ říká. Cvičit nepřestával ani na svých pracovních cestách po světě. Jako konstruktér se podíval hodně daleko. „Byl jsem v Pákistánu, rok v Indii, v Rumunsku, Srbsku, Rusku,“ vyjmenovává. I tam si každé ráno zaběhal a zacvičil a přiznává, že mu dobrá kondička v životě hodně pomáhala. Největší radost je, když vám malý kluk řekne, že je spokojený a bude chodit dál. Dnes cvičí František Kalina v přibyslavském **Sokolu** malé děti. Ve svém oddílu má i předškoláky. Občas se neubrání srovnání s dobou, kdy sám cvičit začínal. „Ty děti byly mnohem ukázněnější než dneska. Ta kázeň byla mnohem větší v tom cvičení. To kdybych začal praktikovat tady, tak tam přestanou chodit,“ říká, ale pesimismu určitě nepropadá. Největší radost prý zažívá ve chvíli, kdy mu malý kluk řekne, že je spokojený a bude chodit dál. Pust'te si celou reportáž

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1765857

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

VÍTĚZ TÝDNE

31.10.2017 Týdeník Chrudimsko str. 32 Sport Chrudimska

Tělocvičná jednota **Sokol** Chrudim

Tělocvičná jednota **Sokol** Chrudim slaví 150 let od založení **Sokola** v Chrudimi. Když napíšeme rok založení číslovkou – 1867, zdá se až neuvěřitelné, že myšlenka **Sokola** žije dodnes.

K této příležitosti připravil chrudimský **Sokol**, významný člen Sokolské župy Východočeské - Pippichovy, slavnostní akademii, která se koná ve středu 1. listopadu v 17:00 hodin ve sportovní hale za podpory města Chrudim.

Místo, kde umírali za války hrdinové, má nový památník. Ruzyňská jízdárna se otevře veřejnosti

31.10.2017 aktualne.cz str. 00 Domáci

Právě v kasárnách v Praze-Ruzyni začali nacisté 17. listopadu 1939 vraždit členy čs. odboje. Popravili zde devět studentských vůdců. Praha - Stavební úpravy

Praha - Stavební úpravy přeměnily původní vojenské skladiště v Praze-Ruzyni na pietní památník.

Ten má připomínat tragické události, které se tady před téměř osmdesáti lety odehrály.

V ruzyňské jízdárně použili nacisté 17. listopadu 1939 poprvé na území protektorátu tzv. "sonderbehandlung" (tedy likvidaci bez soudu).

Během prvního stanného práva po příchodu Reinharda Heydricha bylo pak v prostoru jízdárny zastřeleno nebo oběšeno 247 osob.

Byli mezi nimi i vedoucí představitelé nejvýznamnější odbojové organizace Obrana národa.

"K prvním zastřeleným patřili generálové československé armády Josef Bílý a Hugo Vojta. Zanedlouho je následovali generálové František Horáček, Mikuláš Doležal, Oleg Svátek či Václav Šára, podplukovník Ladislav Preininger či jeden z proslulé trojice Tří králů českého odboje plukovník Josef Balabán, stejně jako náčelník **České obce sokolské** Augustin Pechlát," jmenuje alespoň některé vlastence historik Michal Burian z Vojenského historického ústavu.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Jen pro ty nejtřetější

Podle badatele Jaroslava Čvančary je nově opravená jízdárna místem, kde podléhají dojetí i ti nejtřetější. Na třech místech jsou totiž na cihlových zdech dodnes zřetelně patrné stopy po kulkách popravčích komand.

"V jízdárně umírala elita českého protiněmeckého odboje. Z tohoto hlediska má pro nás tedy stejný význam jako pankrácká sekyrárna, Lidice, Ležáky, Terezín, Ploština či Prlov," tvrdí Vojtěch Šustek z Archivu hlavního města Prahy, který se podílel na výrazné tváři právě dokončeného památníku.

Citlivým zásahem předního českého restaurátora akademického malíře Jana Živného se podle vojenského historika Michala Buriana podařilo i po opravě v původní podobě uchovat stěny, v nichž jsou dodnes patrné stopy po kulkách německých popravčích čet.

Celkovou podobu vtiskl pak pietnímu místu akademický malíř Pavel Holý z Vojenského historického ústavu a architekt Stanislav Marek.

"Ode dneška si v jízdárně ruzyňských kasáren bude tedy možné pietně připomínat oběti čelných představitelů našeho domácího odboje," říká ředitel Vojenského historického ústavu Aleš Knížek.

Ruzyňská jízdárna se pak v příštím roce stane součástí expozice Vojenského historického ústavu věnované událostem a osobnostem spojeným s protinacistickým odbojem.

Zájemci o návštěvu jízdárny se mohou zaregistrovat v pražském Památníku obětem heydrichiády v kostele Cyrila a Metoděje v Resslově ulici, kde se dozvědí termín, v němž budou moci i s průvodcem ruzyňskou jízdárnu navštívit.

"Musíme respektovat, že jde stále o objekt armády, jejíž velení vyšlo nám historikům v přeměně jízdárny v pietní místo všemožně vstřícně," uzavírá Knížek.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/ruzynska-jizdarna-misto-kde-podlehaji-dojeti-i-ti-nejtrejs/r~d130b35abd8511e7895f002590604f2e/>

Marefské hřiště je hotové. Za stavbu zaplatilo vedení Bučovic půl milionu korun

31.10.2017 slavkovsko.cz str. 00 Aktuálně

Alena Grycová, Vyškovský deník

Víceúčelové hřiště v místní části Bučovic, v Marefách, má za sebou slavnostní otevření. Na dokončení ale chyběly tamním sokolům peníze. Ty jim proto poskytla formou dotace bučovická radnice. „V minulosti jsme tamním sportovcům schválili dvě

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*1000
1918
2018

sta tisíc korun na vybudování hřiště. Nyní jsme dodali tři sta tisíc na dokončení," řekl starosta Jiří Horák.

URL| <https://www.slavkovsko.cz/zpravy/aktualne/10744--Marefske-hriste-je-hotove-Za-stavbu-zaplatilo-vedeni-Bucovic-pul-milionu-korun.html>

Kdo chtěl obvinit ČUS a jejího předsedu Janstu aneb druhý pokus o ovládnutí majetku ČUS

31.10.2017 sportovnílisty.cz str. 00

Miroslav Jansta

V roce 2011 prožívala Česká unie sportu těžkou finanční krizi. Způsobila ji činnost Aleše Hušáka v čele Sazky a jeho tehdejších pomocníků, kteří se podíleli na předražené stavbě Sazka arény.

Mezi ně patří například současný předseda ČOV Jiří Kejval. Tito protagonisté krachu Sazky se pokusili ovládnout majetek ČUS (tehdy ČSTV). Tato skupina lidí si již dokonce rozdělovala lukrativní sportovní areály v majetku ČUS, jako lyžařské areály, plavecký stadion v Podolí, nebo sportovní areál Nymburk a další. K tomu existují dokonce písemné podklady. Zároveň se tito lidé postarali, že MŠMT v té době zastavilo dotace pro ČUS z obavy, že případné přidělené finanční prostředky půjdou na úhradu dluhů za Sazku.

Po zvolení Miroslava Jansty do čela ČUS povstal tento spolek z popela jako bájný Fénix. Díky činnosti Jansty a jeho spolupracovníků došlo k záchraně ČUS, záchraně majetku ze spárů osob, které se již cítily být vlastníky výnosných sportovních majetků. V poslední době se podařilo ČUS dostat do kladných finančních výsledků a různým lidem začalo být zřejmé, že se k majetku ČUS nemohou nijak dostat.

Až do nedávna. Jak všichni vědí, policie obvinila ČUS, jejího předsedu a generálního sekretáře za to, že v rámci programu III, tedy u dotací putujících právě na činnost spolků jako je ČUS, se měli údajně dopustit trestné činnosti tím, že naváděli úředníky MŠMT.

Po studiu usnesení o zahájení trestního stíhání jsou zcela zřejmé některé věci.

Za prvé, policie a státní zastupitelství se absolutně neorientují v problematice financování sportovních organizací.

Za druhé, jedná se o první případ, kdy je někdo popotahován orgány činnými v trestním řízení za to, že vynadal ministerským úředníkům, že něco dělají špatně, nelogicky a v rozporu se zákonem.

Za třetí, z neznámých důvodů policie i státní zastupitelství vynechávají z důkazů důležité listiny. Zejména ty, které byly vydány MŠMT a které svědčí ve prospěch

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

obviněných. Rovněž vynechávají to, že Jansta byl členem Národní rady pro sport a garantem právě programu III a minimálně morálně odpovídal za věcnou správnost celého programu. Nabízí se otázka, do jaké míry tak orgány činné v trestním řízení činí záměrně. Je nepředstavitelné, aby někdo, kdo je garantem programu, se o program nezajímal a nechával výsledky jen na úřednících MŠMT, kteří evidentně nemají povědomí o fungování a potřebách sportu a sportovních organizací.

Proč MŠMT zřizuje poradní orgány, jako je např. Národní rada pro sport, či guaranty jednotlivých programů, když pak státní moc kriminalizuje činnost členů těchto orgánů a garantů v okamžiku, kdy se ohradí proti nekompetentním výstupům řadových referentů MŠMT? Jak je možné, že reálné rozdělování finančních prostředků je v kompetenci řadové referentky a její návrhy jsou navždy neměnné, i když jsou úplně mimo realitu?

Ministerští úředníci program III vypsalí a začali vyhodnocovat netransparentně. Je až komické, že např. ČOV by v daném programu podle původně nastavených pravidel neměl dostat vůbec žádnou podporu. Až právě na zásah ČUS bylo v rámci poradních komisí zařazeno takové kritérium, aby ČOV mohl dostat alespoň nějaké finanční prostředky. Není divu, že se předseda ČUS a generální sekretář zhrozili, když v programu, ve kterém ČOV neměl zprvu dostat žádné finanční prostředky, se zčistajasna ocitl v pozici „vítěze soutěže“. Lze pochopit zděšení obviněných, když se dověděli, že najednou MŠMT a orgány činné v trestním řízení začaly přistupovat k rozdělení dotací jako k volné soutěži bez pravidel, ačkoliv šlo o dotační program, v němž se příspěvek na činnost měl určovat podle exaktních a ověřitelných kritérií.

Logika šla evidentně stranou. Prokazatelně největší organizace je ČUS. Má násobně větší počet členů i servisních územních pracovišť. Má včetně neskonale největší spravovaný sportovní majetek (což je asi právě ten problém). Přesto ČUS měla náhle mít podle návrhu úředníků MŠMT srovnatelnou finanční podporu jako organizace daleko menší, např. **Česká obec sokolská** nebo ČOV, který by měl být správně dokonce ve třech ze čtyř kritérií hodnocen nejnižší. Vše začalo být najednou hodnoceno bez uvedení kritérií v neprospěch ČUS, ačkoliv ČUS měla být podle původních kritérií jednoznačně hodnocena ve třech kategoriích ze čtyř nejvyšší. ČUS má jen logicky o něco méně mezinárodních aktivit než ČOV.

Začneme-li klást uvedené otázky pozpátku, vystupuje skutečný obraz celé situace v jasnějším světle. Položme si ruku na srdce, co dělá ČOV třeba pro regionální sportovce? Zhola nic. Jaký má ČOV majetek kromě vily na pražských Vinohradech? Žádný. Kolik má ve skutečnosti členů? Fakticky skoro žádné. Přesto předseda ČOV Kejval cílí nato, aby se stal neomezeným vládcem České sportu na úkor svazů a co nejvíce sport centralizoval. Kdežto ČUS a jeho předseda razí cestu opačnou, decentralizační, kde ČUS není vládce ale pomocník a finanční prostředky jdou přímo do klubů, svazů a jednot.

Je takový výsledek náhoda? Asi není. Stačí se podívat, kdo je členem Výkonného výboru ČOV. K velkému překvapení je členem VV ČOV náměstek MŠMT pro sport

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

pan Karel Kovář nebo další člen VV ČOV, rovněž dlouhodobě působící náměstek, všem dobře známý Petr Hulínský.

Zjednodušeně řečeno, ČOV neměl v programu dostat nic, nakonec se stal „vítězem“. Když na základě zásahu ze strany ČUS došlo k ponížení nesmyslně vysoké částky pro ČOV, došlo k trestnímu stíhání ČUS. Ba co víc, předseda ČOV, aby nesmyslné stíhání stvrdil, zcela nepochopitelně obratem osobně přihlásil škodu vůči ČUS do trestního řízení, aniž pro to měl jakékoliv podklady v účetnictví ČOV, aniž k tomu měl zmocnění orgánů ČOV. Samozřejmě, tuto škodu Kejval neumí vyčíslit a blábolí něco o nehmotných škodách. Jediná škoda pro ČOV by nejspíše mohla být, že ČOV by nemohl pořádat opulentní zasedání svých orgánů v luxusních hotelech a restauracích a platit nekřesťanské částky na rozličných externích, pro sport však krajně nepotřebných, službách.

Dalším tragikomickým prvkem causy je, že ČOV jako údajný poškozený v programu III obdržel obratem, ihned po obvinění, mimo jakýkoliv vyhlášený program a asi jen na bázi „dobrého přátelství mezi lidmi“ mimořádnou dotaci ve výši 76 milionů Kč. Na ministerstvu pravděpodobně neexistuje jediný dokument, resp. rozhodnutí, na základě čeho, proč a na co ČOV tyto obrovské prostředky mimo jakýkoliv proces dotačních programů obdržel. O tyto peníze jsou sníženy dotace z řádných programů pro tělovýchovné jednoty, kluby a sportovce. Právě zde tehdejší osoby na MŠMT jasně ukázaly, že preferuje dobrý oběd pro funkcionáře ČOV před novým vybavením pro dětské sportovce, fungující tělocvičnou nebo hřištěm.

Asi nebude překvapením, že ČOV dostává na jedné straně zcela mimořádné dotace, a vedle toho se ihned po sdělení obvinění ČUS v materiálech MŠMT objevuje podmínka, že obviněný spolek nemůže obdržet žádné dotace. A tak se kruh uzavírá. Je toto všechno náhoda? Velmi těžko.

Je známo, že předseda ČOV Kejval má dobré vztahy s panem Chovancem z Ministerstva vnitra. Je také známo, že v posledních letech se nepohodlní lidé a organizace u nás likvidují jejich kriminalizací jak na běžícím pásu.

Expertní hodnotící komise MŠMT se snažila z pochopitelných důvodů všemi cestami upozornit na to, že rozdělení není objektivní a neodpovídá realitě. Navíc expertní komise jako poradní orgán MŠMT úsilí ČUS o částečnou korekci výše dotace jednomyslně podpořila, což je zadokumentované.

Zároveň bylo zcela evidentní, že ve srovnání s jinými lety jde o obrovskou skokovou svévolnou redukci podpory ČUS a pouze ČUS. Ta by tímto postupem přestala být schopna zajišťovat stále žádanější zejména administrativní podporu členským sportovním klubům a tělovýchovným jednotám, tedy mít dostatek kvalifikovaných odborníků v územních servisních pracovištích.

Z pohledu nezávislého pozorovatele, který je obeznámen se situací ve sportu, se jeví trestní stíhání ČUS a jeho funkcionářů jako krajně podezřelé a z logiky věci krajně nestandardní.

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100
1918
2018

Z členské základny České unie sportu se již ozývají hlasy, že i kdyby mělo dojít k umlčení Janstvy a Boháče, a to jakýmikoliv prostředky, tak stejně všichni budou bojovat proti tomu, aby se majetek ČUS dostal do rukou supů, kteří se již opět slétají nad kořistí.

(red,sportovnilisty.cz,foto:arch.)

URL| <http://www.sportovnilisty.cz/sport-a-stat/kdo-chtel-obvinit-cus-a-jejeho-predsedu-janstuaneb-druhy-pokus-o-ovladnuti-majetku-cus/>

V Hodolanech pouštěli svítící lodičky po Bystřičce

31.10.2017 olomoucky.denik.cz str. 00 Moje Olomoucko

Jonáš Jelen

Lávka přes řeku Bystřici v olomouckých Hodolanech se v úterý večer na chvíli proměnila na místo pietního aktu.

" Členové místního **Sokola** se sešli na břehu, aby na hladinu vypustili lodičky se svíčkami zažehnutými na památku obětí druhé světové války, a to zejména dětí.

Jejich současní vrstevníci do zapalování knotů pustili s nadšením. Dohlížela na ně dívka s praporem, na němž se vyjímalo heslo Paže tuž, vlasti služ.

„Moje loďka je nejhezčí,“ trumfovaly se děti v hloučku.

„Jsem rád, že si v tento významný den v tolika jednotách připomínáme oběti našich sokolských bratrů a sester, kteří za tuto zem položili život,“ ujal se slova starosta hodolanského **Sokola** Tomáš Labounek.

Když domluvil, přišel ten správný čas a za zvuku trubky vyplouvala jedna lodička za druhou. Jakmile ta poslední zmizela v dálce, sokoli se v rodinné atmosféře rozloučili a odebrali domů.

URL| https://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/v-hodolanech-pousteli-svitici-lodicky-po-bystricce-20171031.html

---

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

*100

Zpátky do práce

31.10.2017 Týdeník Opavský a Hlučínský Region str. 21 Historie

Historické okénko

V březnu roku 1929 se Stanislav Petřík vrátil z vojny, kde přibral 11 kilo a dostal se až na váhu 71 kilogramů. Porostl také o celých devět centimetrů. „Tu váhu jsem měl v gatích a v zadku. Ruce jsem měl pořád jak stažený králík. Dostal jsem se zase k poště jako pomocný telegrafní dělník, ale pracoval jsem již v kanceláři Telegr. stavebního úřadu v Opavě na Svatodušní ulici (dnes ulice U Pošty).

Převzal jsem po Bedřichu Šimonovi protokol a kreslil jsem plánky. Vedoucí ing. Trnka mi vytýkal mé kostrbaté písmo. Sralo mě to a nikdy jsem krasopis nedovedl. V pokojíčku na hůře jsem býval sám. Bohuš si našel jako natěračský tovaryš zaměstnání v Praze-Liboci. Natíral železniční mosty. Já jsem se zase zapojil v **Sokole** jako cvičitel, vedoucí vycházek a jako takový údržbář na Tyršově stadionu. Co druhou neděli jsem jezdil do Vítkovic do plaveckého kurzu a pak za Elči. V létě jsme často jezdili na výlety a veřejná sokolská cvičení. Na zimu se vždy nacvičovala nějaká akademie a pódiové vystoupení. Měl jsem toho na sobě naloženo dost. Jak jsem přišel z vojny, bral jsem denně 24 Kč, 14 Kč plat + 10 Kč drahotní. S tím zaměstnáním jsem to neměl jednoduché.

Místo (přeškrtnuté na definitivu) systemizované jsem ztratil, když jsem šel na vojnu. Dostal je B. Šimon. I když jsem měl kvalifikaci, do poštovní technické služby nebylo žádné systemizované místo, proto nás na ty práce zaměstnávali, i když jsme byli honorováni jako telegrafní dělníci. V roce 1929, aby to nebylo tak křiklavé, jmenovali mě kancelářským pomocníkem s platem 635,- Kč měsíčně,“ vzpomínal ve svých pamětech Stanislav Petřík.

Vodňanský rodák byl u návrhů krojů pro Sokoly

30.10.2017 strakonicky.denik.cz str. 00 Moje Strakonicko

Alena Šrámková

Vodňany - V pondělí 30. října uplynulo 104 let od úmrtí rodáka z Vodňan Antonína Waldhausera.

"Tento český malíř a ilustrátor se také zúčastnil návrhů na kroje pro pražské **Sokoly**. Waldhauser byl nadšený vlastenec a překládal své jméno na Lesodomský. V letech 1863-1868 vyučoval kreslení v pražských vlasteneckých rodinách. V roce 1864 začal přispívat ilustracemi do Zlaté Prahy a Květů. Narodil se 17. března 1835."

URL| https://strakonicky.denik.cz/zpravy_region/vodnansky-rodak-byl-u-navrhu-kroju-pro-sokoly-20171030.html